

۱. دین داری و پرهیزگاری

در اصل یکصد و پانزدهم قانون اساسی آمده است:

رئیس جمهور باید از میان رجال مذهبی و سیاسی که واجد شرایط زیر باشد، انتخاب گردد: ایرانی الاصل، تابع ایران، مدیر و مدبر، دارای حسن سابقه و امانت و تقوا، مؤمن و معتقد به مبانی جمهوری اسلامی ایران و مذهب رسمی کشور.

در این اصل، در چند مورد به این ویژگی توجه شده است که بسیار حایز اهمیت است: رجال مذهبی، تقوا، مؤمن و معتقد به مذهب رسمی کشور.

امام خمینی رحمه الله با توجه به این اصل قانون اساسی و لزوم مراعات آن می فرماید:

«باید توجه داشته باشند آقایان که آن صفتی که در قانون اساسی برای رئیس جمهور تعیین کرده اند، مراعات کنند. قانون اساسی را ملاحظه کنند و صفات رئیس جمهور را در آنجا ملاحظه کنند و کسی که دارای آن صفات بود و او را به آن صفات می شناسید، به او رأی بدهید و اگر فاقد آن صفات باشد، احتراز کنید از رأی دادن به او.» (۴)

دین مداری و استواری در دین، از برجسته ترین ویژگیهایی است که رئیس جمهور باید دارای آن باشد؛ زیرا در پرتو آن اعتماد و اطمینان رأی دهندگان به میزان بسیار بالایی جذب شده و دست یابی به اهداف مهم در زمینه های اجرایی آسان تر می گردد.

امیرمؤمنان علی بن ابی طالب علیه السلام در این باره در نامه خود به مالک اشتر چنین می فرماید:

«أَمْرُهُ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَإِثَارِ طَاعَتِهِ، وَاتِّبَاعِ مَا أَمَرَ بِهِ فِي كِتَابِهِ: مِنْ قُرْآنِهِ وَسُنَنِهِ الَّتِي لَا يَسْعَدُ أَحَدٌ إِلَّا بِاتِّبَاعِهَا وَاتِّبَاعِهَا لَا مَعَ جُحُودِهَا وَإِضَاعَتِهَا (۵)؛ او را فرمان می دهد به ترس از خدا و مقدم داشتن طاعت خدا [بر دیگر کارها] و پیروی از آنچه در کتاب خود از واجبات و سنتهای امر فرموده [همان واجبات و سنتهایی که کسی جز با پیروی از آنها راه نیک بختی را نیپیموده و جز با انکار کردن و ضایع ساختن آنها بدبخت نگشته است].»

امام علیه السلام در زمینه پیشه ساختن تقوا در ادامه کلام پیشین می فرماید:

«وَأَمْرُهُ أَنْ يَكْسِرَ نَفْسَهُ مِنَ الشَّهَوَاتِ وَيَرْغَبَ عِنْدَ الْجَمْعَاتِ، فَإِنَّ النَّفْسَ أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَجَعَ اللَّهُ (۶)؛ او را دستور می دهد تا نفس خویش را از شهوتها در هم شکنند، و آن را به هنگام سرکشیها باز دارد که نفس، امر کننده به بدی است، مگر خداوند رحم نماید.»

ادامه دارد...

پی نوشت ها:

۱. صحیفه امام، ج ۱۱، ص ۴۸۴، ۲. همان، ج ۱۸، ص ۱۹۷، ۳. همان، ج ۱۸، ص ۱۹۷، ۴. همان، ج ۱۱، ص ۳۹۳، ۵. نهج البلاغه، نامه ۵۳، همان ۶. محاسن برقی، ج ۱، ص ۹۲، ثواب الاعمال و عقاب الاعمال، شیخ صدوق، ص ۲۰۶.